

Sánta Miriám

Hegyen

Ülünk a fűben, előre dőlve,
sok eldobott keserű pohár,
mind üres, egymásra koccanva
hull a földre, termés, termék
és szemét, a fák között meleg
szél lengedez, eső jön, akarat,
föld alól feltör, látod, lassan
a sok kis egymás hátának
vetett, kiköpött olívamag.

A favágó fia

Amikor leült a tuskóra,
még nem tudta, hogy nemcsak
a nadrágja, hanem a bőre is
felissza majd a vért.
Ideje most halni és hallgatni.
Míg reccsen az avar és
földbe gyökerezik a láb.
A távoli sikolyokat nem nyomja
el sem a levelek susogása,
sem a távoli, tompa puffanások.
Húsz év múlva szív dobog a törzsben,
és aki nekidől, a tövében látni
fogja lábnyomaiban az évgyűrűket.